

Articolul 2. Definiții

În sensul prezentei legi, se aplică următoarele definiții:

- a) „ulei de gătit uzat” înseamnă deșeuri de grăsimi vegetale și animale care sunt generate după ce au fost utilizate în prepararea alimentelor în gospodării, centre și instituții, hoteluri, restaurante și altele similare;
- b) „uleiuri uzate” înseamnă toate uleiurile industriale sau lubrifiante, de origine minerală, naturală sau sintetică, care nu mai sunt adecvate pentru utilizarea lor inițială, cum ar fi uleiurile uzate provenite de la motoarele cu ardere și uleiurile de cutii de viteze, uleiurile lubrifiante, uleiurile de turbină și uleiurile hidraulice, cu excepția uleiurilor de gătit uzate;
- c) „agent” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce organizează valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele unor terți, inclusiv cele care nu intră în posesia fizică a deșeurilor;
- d) „unealtă de pescuit” înseamnă orice obiect sau componentă a echipamentului care este utilizată în pescuit sau acvacultură pentru a atrage, a captura sau a reproduce resursele biologice marine și de ape continentale sau care plutește la suprafață și este desfășurată în acest scop pentru a atrage, a captura sau a reproduce astfel de resurse biologice marine și de ape continentale;
- e) „autoritate competentă” înseamnă autoritatea responsabilă cu îndeplinirea sarcinilor prevăzute în lege desemnată, în domeniul său respectiv de competențe, de către guvern și administrațiile publice: administrația generală de stat, comunitățile autonome, precum și orașele Ceuta și Melilla, pentru executarea prezentei legi, consiliile provinciale și entitățile locale, în conformitate cu dispozițiile articolului 12;
- f) „deșeuri” înseamnă deșeuri care nu sunt depozitate în locurile desemnate și care ajung abandonate în zone naturale sau urbane, necesitând o operațiune de curățare obișnuită sau extraordinară pentru a restabili situația lor inițială;
- g) „biodeșeuri” înseamnă deșeurile vegetale biodegradabile provenite din gospodării, grădini, parcuri și sectorul serviciilor, precum și deșeurile alimentare și de bucătărie provenite de la gospodării, birouri, restaurante, angrosiști, cantine, servicii de alimentație publică și spații de vânzare cu amănuntul, printre altele, și deșeuri comparabile provenite de la instalațiile de prelucrare a alimentelor;
- h) „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui produs în vederea distribuției, consumului sau utilizării acestuia pe piața națională în cursul unei activități comerciale, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit;
- i) „compost” înseamnă material organic igienizat și stabilizat obținut prin tratarea biologică aerobă și termofilă controlată a deșeurilor biodegradabile colectate separat. Materialele biostabilizate nu sunt considerate compost;
- j) „digestat” înseamnă material organic obținut ca urmare a tratamentului biologic anaerob al deșeurilor biodegradabile colectate separat. Materialul biostabilizat nu este considerat digestat;
- k) „economia circulară” înseamnă sistemul economic prin care valoarea produselor, a materialelor și a altor resurse în economie este menținută cât mai mult timp posibil, sporind utilizarea eficientă a acestora în producție și consum, reducând astfel impactul utilizării lor asupra mediului, reducând la minimum deșeurile și evacuând substanțe periculoase în toate etapele ciclului lor de viață, inclusiv prin aplicarea ierarhiei deșeurilor;
- l) „eliminare” înseamnă orice operațiune care nu este valorificată, chiar dacă operațiunea are drept consecință secundară recuperarea substanțelor sau a materialelor, cu condiția ca acestea să nu depășească 50 % din greutatea deșeurilor tratate, sau recuperarea energiei. Anexa III conține o listă neexhaustivă a operațiunilor de eliminare;
- m) „ambalaj” înseamnă un ambalaj astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) din Legea 11/1997 din 24 aprilie 1997 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje;
- n) „gestionarea deșeurilor” înseamnă colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv sortarea și alte operațiuni preliminare; precum și supravegherea acestor operațiuni și îngrijirea post-tratare a amplasamentelor de eliminare. Aceasta include, de asemenea, acțiunile întreprinse în calitate de comerciant sau agent;
„gestionar de deșeuri” înseamnă persoana fizică sau juridică, publică sau privată, înregistrată prin autorizație sau comunicare care efectuează oricare dintre operațiunile care constituie gestionarea deșeurilor, indiferent dacă este sau nu producătorul acestora;
- o) „instalații portuare de recepție” înseamnă instalații portuare de recepție, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) Decretul regal 1381/2002 din 20 decembrie 2002 privind instalațiile portuare pentru recepția deșeurilor generate de nave și deșeuri de marfă;
- p) „introducere pe piață” înseamnă prima comercializare a unui produs pe piața națională;
- q) „material biostabilizat” înseamnă material cu conținut organic obținut de la stații de tratare mecanică biologică pentru deșeuri mixte;
- r) „cele mai bune tehnici disponibile” înseamnă cele mai bune tehnici disponibile, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (12) din textul consolidat al Legii privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobat prin Decretul legislativ regal 1/2016 din 16 decembrie de aprobare a textului revizuit al Legii privind prevenirea și controlul integrat al poluării;
- s) „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce acționează pe cont propriu în cumpărarea și vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv cele care nu intră în posesia fizică a deșeurilor;
- t) „standard armonizat” înseamnă un standard armonizat conform definiției de la articolul 2 primul paragraf punctul 1

litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului;

u) „plastic” înseamnă materialul compus dintr-un polimer astfel cum este definit la articolul 3 primul paragraf punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, la care este posibil să fi fost adăugați aditivi sau alte substanțe și care poate funcționa ca o componentă structurală principală a produselor finale, cu excepția polimerilor naturali nemodificați chimic. Vopselele, cernelurile și adezivii care sunt materiale polimerice nu sunt incluse;

v) „plastic biodegradabil” înseamnă un plastic care poate să fie supus descompunerii fizice sau biologice, astfel încât, în cele din urmă, să se descompună în dioxid de carbon (CO₂), biomasă și apă, și să fie, în conformitate cu standardele europene privind ambalajele, recuperabil prin compostare și digestie anaerobă;

w) „plastic oxodegradabil” înseamnă materiale plastice care includ aditivi care, prin oxidare, duc la fragmentarea materialului plastic în microfragmente sau la descompunerea sa chimică;

x) „deținător de deșeuri” înseamnă producătorul de deșeuri sau altă persoană fizică sau juridică ce se află în posesia deșeurilor. Proprietarul cadastral al parcelei pe care se află deșeurile sau deșeurile abandonate este considerat deținătorul deșeurilor, fiind responsabil din punct de vedere administrativ pentru astfel de deșeuri, cu excepția cazurilor în care este posibil să se identifice autorul material al abandonului sau deținătorul anterior;

„pregătire pentru reutilizare” înseamnă operațiunile de valorificare care constau în verificarea, curățarea sau repararea, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deșeuri sunt pregătite astfel încât să poată fi reutilizate fără alte preprocesări și încetează să mai fie considerate deșeuri dacă respectă standardele tehnice și de consum aplicabile;

„prevenire” înseamnă un set de măsuri adoptate în faza de concepție și proiectare, de producție, de distribuție și de consum al unei substanțe, unui material sau unui produs, pentru a reduce:

1. cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a produselor;
2. impacturile adverse ale deșeurilor generate asupra mediului și sănătății umane, inclusiv economii în utilizarea materialelor sau a energiei;
3. conținutul de substanțe periculoase din materiale și produse;

(aa) „produs din plastic de unică folosință” înseamnă un produs care este fabricat în întregime sau parțial din plastic și care nu este conceput, proiectat sau introdus pe piață pentru a realiza, în cadrul ciclului său de viață, mai multe cicluri sau rotații prin returnare la producător pentru a fi reumplut sau reutilizat în același scop pentru care a fost conceput;

(ab) „producător de deșeuri” înseamnă orice persoană fizică sau juridică a cărei activitate produce deșeuri (producător inițial de deșeuri) sau orice persoană care efectuează operațiuni de tratament prealabil, de amestecare sau de alt tip care determină o modificare a naturii sau a compoziției acestor deșeuri. În cazul mărfurilor retrase de serviciile de control și inspecție la frontieră, se consideră producător al deșeurilor proprietarul bunurilor sau importatorul ori exportatorul acestora astfel cum este definit în legislația vamală. În cazul bunurilor retrase de autoritățile de aplicare a legii în cadrul confiscărilor sau sechestrelor efectuate în baza unei hotărâri judecătorești, proprietarul bunurilor este considerat producător de deșeuri;

(ac) „producător al produsului” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce dezvoltă, produce, prelucrează, tratează, umple, vinde sau importă produse în mod profesionist, indiferent de tehnica de vânzare utilizată la introducerea lor pe piața națională. Aceasta include persoanele stabilite pe teritoriul național și care introduc produse pe piața internă, precum și cele care se află într-un alt stat membru sau într-o țară terță și care vând direct gospodăriilor sau utilizatorilor, alții decât gospodăriile private, prin intermediul unor contracte la distanță, înțelese ca contracte în cadrul unui sistem organizat pentru vânzarea sau prestarea de servicii la distanță, fără prezența fizică simultană a părților la contract și în care una sau mai multe tehnici de comunicare la distanță, cum ar fi corespondența poștală, internetul, telefonul sau faxul, au fost utilizate exclusiv până la momentul încheierii contractului și la momentul încheierii contractului.

Platformele de comerț electronic își asumă, în calitate de producători de produse, obligații financiare și de raportare, precum și obligații organizatorice, după caz, în eventualitatea în care un producător, astfel cum este definit la paragraful anterior, care este stabilit într-un alt stat membru sau într-o țară terță, acționează prin intermediul acestora și nu este înregistrat în registrele existente privind răspunderea extinsă a producătorului și nu respectă celelalte obligații care decurg din schemele de răspundere extinsă a producătorilor. În acest scop, platforma de comerț electronic poate efectua o singură înregistrare pentru toate produsele în cauză pentru care își asumă statutul de producător al produsului și trebuie să țină un registru al acestor produse;

(ad) „produse din tutun” înseamnă produse din tutun astfel cum sunt definite la articolul 3 litera dublă (ac) din Decretul

regal 579/2017 din 9 iunie de reglementare a anumitor aspecte referitoare la fabricarea, prezentarea și comercializarea produselor din tutun și a produselor conexe;

(ae) „punct curat” înseamnă o instalație de depozitare care intră în domeniul de aplicare al colectării unei entități locale, în cazul în care deșeurile menajere sunt colectate separat;

(af) „reciclare” înseamnă orice operațiune de valorificare prin care materialele reziduale sunt transformate din nou în produse, materiale sau substanțe, fie în scopul inițial, fie în orice alt scop. Aceasta include prelucrarea materialului organic, dar nu recuperarea energiei sau transformarea în materiale pentru a fi utilizate ca și combustibil sau pentru operațiunile de umplere;

(ag) „colectare” înseamnă o operațiune constând în colectarea inițială, clasificarea și depozitarea deșeurilor, în mod profesional, pentru a le transporta ulterior la o instalație de tratare;

(ah) „colectare separată” înseamnă colectarea în care un flux de deșeuri este păstrat separat, în funcție de tipul și natura sa, pentru a facilita tratarea specifică;

(ai) „regenerarea uleiurilor uzate” înseamnă orice operațiune de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin eliminarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor pe care aceste uleiuri le conțin;

(aj) „schemă de răspundere extinsă a producătorului” înseamnă setul de măsuri adoptate pentru a garanta că producătorii de produse își asumă responsabilitatea financiară sau responsabilitatea financiară și organizațională pentru gestionarea fazei deșeurilor din ciclul de viață al unui produs;

(ak) „rambleiere” înseamnă orice operațiune de valorificare în care deșeurile nepericuloase adecvate sunt utilizate în scopul regenerării în zonele excavate sau în scopuri ingineresti de amenajare a teritoriului. Deșeurile utilizate pentru rambleiere trebuie să înlocuiască materialele care nu sunt deșeuri, să fie adecvate scopurilor menționate mai sus și să fie limitate la cantitatea strict necesară pentru atingerea acestor scopuri. În cazul în care operațiunile de rambleiere vizează regenerarea zonelor excavate, aceste operațiuni trebuie justificate de necesitatea de a restabili topografia inițială a terenului;

(al) „deșeuri” înseamnă orice substanță sau obiect pe care proprietarul său îl aruncă sau are intenția sau obligația de a-l elimina;

(am) „deșeuri de unelte de pescuit” înseamnă orice unealtă de pescuit care se încadrează în definiția deșeurilor, inclusiv toate componentele, substanțele sau materialele separate care făceau parte sau erau atașate uneltelor de pescuit atunci când au fost aruncate; Sunt incluse, de asemenea, unelte de pescuit și componentele abandonate sau pierdute ale acestora;

(an) „deșeuri nepericuloase” înseamnă deșeuri care nu intră sub incidența alineatului (aî) de la prezentul articol;

(aî) „deșeuri periculoase” înseamnă deșeuri care prezintă una sau mai multe dintre caracteristicile periculoase enumerate în anexa I și deșeuri care sunt clasificate ca periculoase de către guvern în conformitate cu dispozițiile reglementărilor Uniunii Europene sau ale convențiilor internaționale din care Spania face parte. Această definiție se referă, de asemenea, la recipientele și ambalajele care conțin reziduuri de substanțe sau preparate periculoase sau contaminate cu acestea, cu excepția cazului în care se demonstrează că acestea nu prezintă niciuna dintre caracteristicile periculoase enumerate în anexa I;

(ao) „deșeuri agricole și forestiere” înseamnă deșeuri generate de activități agricole, zootehnice și forestiere;

(ap) „deșeuri alimentare” înseamnă toate produsele alimentare, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, care au devenit deșeuri;

(aq) „deșeuri comerciale” înseamnă deșeuri generate de activitatea de comerț, comerț cu ridicata și comerț cu amănuntul, servicii de restaurant și baruri, birouri și piețe, precum și restul sectorului de servicii;

(ar) „deșeuri de competență locală” înseamnă deșeuri gestionate de entități locale, în conformitate cu dispozițiile articolului 12 alineatul (5);

(as) „deșeuri din construcții și demolări” înseamnă deșeuri generate de activitățile de construcții și demolări;

(at) „deșeuri menajere” înseamnă deșeuri periculoase sau nepericuloase generate în gospodăria ca urmare a activităților menajere. Acestea cuprind, de asemenea, deșeuri similare din punctul de vedere al compoziției și cantității cu cele de mai sus generate în companii de servicii sau industriale, dar care nu sunt generate ca rezultat al activității proprii a serviciului sau a companiei industriale.

De asemenea, în această categorie sunt incluse deșeurile generate în gospodăria din, printre altele, ulei de gătit uzat, echipamente electrice și electronice, textile, baterii, acumulatori, mobilier, obiecte de uz casnic și saltele, precum și deșeuri și moloz provenit din lucrări minore de construcții și reparații la domiciliu.

Sunt considerate deșeuri menajere deșeurile provenite de la curățarea drumurilor publice, a zonelor verzi, a zonelor de agrement și a plajelor, a animalelor domestice moarte și a vehiculelor abandonate;

(au) „deșeuri industriale” înseamnă deșeuri rezultate din procesele de producție, transformare, utilizare, consum, curățare sau întreținere generate de activitatea industrială ca rezultat al activității sale principale;

(av) „deșeuri municipale” înseamnă

1. deșeuri mixte și deșeuri colectate separat din gospodăria, inclusiv hârtie și carton, sticlă, metale, materiale plastice, biodeșeuri, lemn, textile, ambalaje, deșeuri din echipamente electrice și electronice, deșeuri de baterii și acumulatori,

deșeuri periculoase din gospodării și deșeuri voluminoase, inclusiv saltele și mobilier;

2. deșeuri mixte și deșeuri colectate separat din alte surse, în cazul în care astfel de deșeuri sunt similare ca natură și compoziție cu deșeurile provenite din gospodării.

Deșeurile municipale nu includ deșeurile provenite din producție, agricultură, silvicultură, pescuit, fosele septice și stațiile de epurare și rețeaua de canalizare, stațiile de tratare a apelor reziduale, inclusiv nămolurile de epurare, vehiculele scoase din uz sau deșeurile de construcții și demolări.

Această definiție este introdusă în vederea stabilirii domeniului de aplicare al obiectivelor privind pregătirea pentru reutilizare și reciclare și standardele de calcul stabilite în prezenta lege și se aplică fără a se aduce atingere distribuției responsabilităților pentru gestionarea deșeurilor între agenții publici și privați în lumina repartizării competențelor stabilite la articolul 12.5;

(aw) „reutilizare” înseamnă orice operațiune prin care produsele sau componentele produselor care nu sunt deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute;

(ax) „sol contaminat” înseamnă un sol ale cărui caracteristici au fost modificate negativ de prezența componentelor chimice periculoase din activitatea umană în concentrații care prezintă un risc inacceptabil pentru sănătatea umană sau pentru mediu, în conformitate cu criteriile și standardele care sunt stabilite de guvern;

(ay) „transport al deșeurilor” înseamnă o operațiune de gestionare constând în circulația deșeurilor în mod profesional în numele terților, efectuată de companii în cadrul activității lor profesionale, chiar dacă este sau nu activitatea lor principală;

(az) „tratament” înseamnă operațiuni de valorificare sau de eliminare, inclusiv pregătirea înainte de valorificare sau eliminare;

(ba) „tratament intermediar” înseamnă operațiunile de valorificare R12 și R13 și operațiunile de eliminare D8, D9, D13, D14 și D15, în conformitate cu anexele II și III;

(bb) „valorificare” înseamnă orice operațiune al cărei rezultat principal este că deșeurile au un scop util prin înlocuirea altor materiale, care altfel ar fi fost utilizate pentru a îndeplini o anumită funcție sau că deșeurile sunt pregătite pentru a îndeplini acea funcție, în instalație sau în economie în general. Anexa II conține o listă neexhaustivă a operațiunilor de valorificare;

(bc) „valorificarea materialelor” înseamnă orice operațiune de valorificare, alta decât cea de recuperare a energiei și de transformare în materiale care urmează să fie folosite drept combustibil sau alte mijloace de generare a energiei. Aceasta include, printre alte operații, pregătirea pentru reutilizare, reciclare și umplere;

Articolul 3. Domeniul de aplicare

1. Prezenta lege se aplică:

- a) tuturor tipurilor de deșeuri, ținând seama de excepțiile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4);
- b) produselor din plastic de unică folosință enumerate în anexa IV, oricărui produs fabricat din plastic oxodegradabil și uneltelor de pescuit care conțin materiale plastice.
- c) Atunci când măsurile stabilite pentru aceste produse din plastic pot veni în conflict cu celelalte dispoziții prevăzute de prezenta lege sau în regulamentele privind ambalajele, prevalează măsurile stabilite în prezenta lege pentru produsele din plastic respective;
- d) solurilor contaminate, care vor fi reglementate de titlul VIII.

2. Prezenta lege nu se aplică:

- a) emisiilor în atmosferă reglementate în Legea 34/2007 din 15 noiembrie 2007 privind calitatea aerului și protecția atmosferei, precum și dioxidului de carbon captat și transportat în scopul depozitării geologice și stocat efectiv în formațiuni geologice în conformitate cu Legea 40/2010 din 29 decembrie privind stocarea geologică a dioxidului de carbon. Legea nu se aplică nici stocării geologice a dioxidului de carbon efectuate în scopul cercetării, dezvoltării sau experimentării de noi produse și procese, cu condiția ca respectiva capacitate de stocare prevăzută să fie mai mică de 100 kilotone;
- b) solurilor excavate care nu depășesc criteriile și standardele pentru a fi declarate soluri contaminate și altor materiale naturale excavate în timpul activităților de construcție, atunci când este sigur că aceste materiale vor fi utilizate la activități de construcție în starea lor naturală în locul sau la lucrarea unde au fost extrase;
- c) deșeurilor radioactive;
- d) explozivilor neclasificați;
- e) materiilor fecale, dacă nu sunt acoperite de alineatul (3) litera (b), paie și alte materiale naturale, agricole sau forestiere, nepericuloase, utilizate în exploatarea agricolă și zootehnică, în silvicultură sau în producția de energie pe baza acestei biomase, prin proceduri sau metode care nu pun în pericol sănătatea umană sau dăunează mediului.

3. Prezenta lege nu se aplică tipurilor de deșeuri enumerate mai jos, în aspectele deja reglementate de alte reglementări ale Uniunii Europene sau reglementări naționale care încorporează reglementările Uniunii Europene în legislația noastră și se aplică acelor aspecte care nu sunt reglementate:

- a) apele uzate;
- b) subprodusele de origine animală care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și

al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002.

Subprodusele de origine animală și produsele derivate ale acestora nu sunt incluse în această excepție și, prin urmare, sunt reglementate de prezenta lege, atunci când sunt destinate incinerării, depozitelor de deșeuri sau sunt utilizate într-o instalație de digestie anaerobă, de compostare sau de producție de combustibil sau sunt destinate tratării intermediare înainte de operațiunile menționate anterior;

c) carcasele de animale care au murit într-un alt mod decât prin sacrificare, inclusiv cele care au fost ucise în vederea eradicării epizootiei și care sunt eliminate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009;

d) deșeurile rezultate din prospectarea, extracția, tratarea sau depozitarea resurselor minerale, precum și exploatarea carierelor, în conformitate cu Decretul regal 975/2009 din 12 iunie privind gestionarea deșeurilor provenite din industriile extractive și protecția și reabilitarea zonei afectate de activitățile miniere;

e) substanțele care nu sunt nici subproduse de origine animală și nici nu le conțin și care sunt destinate a fi utilizate ca materii prime pentru furaje, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei;

f) substanțele care nu sunt și nici nu conțin subproduse de origine animală și care sunt destinate utilizării ca materii prime pentru alimente, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002.

4. Fără a se aduce atingere obligațiilor impuse în temeiul reglementărilor specifice aplicabile, acele sedimente care se dovedesc a fi nepericuloase sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei legi, în conformitate cu orientările, dacă este cazul, aprobate de guvern, în conformitate cu dispozițiile articolului 4 alineatul (2) din Legea 41/2010 din 29 decembrie privind protecția mediului marin și sunt relocalate la interiorul apelor de suprafață, cu următoarele scopuri: în scopul gestionării apei și al căilor navigabile, crearea de noi suprafețe de teren sau prevenirea inundațiilor sau atenuarea efectelor inundațiilor și ale secetelor.

TITLUL II

Prevenirea producerii de deșeuri

Articolul 17. *Obiectivele prevenirii generării de deșeuri.*

1. Pentru a sista legătura dintre creșterea economică și impactul asupra sănătății umane și a mediului asociat cu generarea deșeurilor, politicile de prevenire a deșeurilor vizează atingerea unui obiectiv de reducere a greutății deșeurilor generate, conform următorului calendar:

- a) până în 2025, cu 13 % mai puțin comparativ cu cele generate în 2010;
- b) până în 2030, cu 15 % mai puțin comparativ cu cele generate în 2010.

2. Pentru a atinge obiectivele stabilite la alineatul anterior, guvernul, pe baza informațiilor disponibile, stabilește în mod reglementar obiective specifice de prevenire și/sau reutilizare pentru anumite produse, în special pentru produsele enumerate la articolul 18 alineatul (1) litera (d).

TITLUL V

Reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului

Articolul 55. *Reducerea consumului anumitor produse din plastic de unică folosință.*

1. Pentru produsele din plastic de unică folosință incluse în partea A a anexei IV, se stabilește următorul calendar de reducere a comercializării:

- a) până în 2026, trebuie realizată o reducere de 50 % în greutate, comparativ cu 2022;
- b) până în 2030, trebuie realizată o reducere de 70 % din greutate, comparativ cu 2022.

2. Pentru a îndeplini obiectivele de mai sus, toți agenții implicați în comercializare vor promova utilizarea alternativelor reutilizabile sau a altor materiale non-plastice. În orice caz, începând cu 1 ianuarie 2023, trebuie să se perceapă o taxă pentru fiecare dintre produsele din plastic enumerate în partea A din anexa IV și livrate consumatorului, diferențiind-o pe bonul de vânzare.

Ministerul Tranziției Ecologice și Provocării Demografice monitorizează, în coordonare cu comunitățile autonome, reducerea consumului de astfel de produse și, în funcție de rezultate, poate propune revizuirea calendarului anterior și alte modalități posibile

de reducere a consumului acestora, care trebuie să fie stabilite prin regulament. Aceste măsuri trebuie să fie proporționale și nediscriminatorii și sunt notificate Comisiei Europene în conformitate cu Decretul regal 1337/1999 din 31 iulie, pentru a respecta dispozițiile Directivei (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015.

3. Recipientele pentru alimente sunt considerate produse din plastic de unică folosință atunci când, pe lângă îndeplinirea criteriilor enumerate în definiția acestora, tendința lor de a deveni gunoi dispersat, ca urmare a volumului sau a mărimii lor, în special a componentelor individuale, joacă un rol decisiv. În acest scop, sunt utilizate informațiile rezultate din aplicarea dispozițiilor articolului 18 alineatul (1) litera (k).

4. În ceea ce privește tăvile de plastic care sunt utilizate ca ambalaje și nu sunt vizate de anexa IV, și produsele din plastic de unică folosință, inelele din plastic care permit gruparea mai multor recipiente individuale și bețele din plastic utilizate în sectorul alimentar ca suporturi pentru produse (bețe pentru bomboane, înghețate și alte produse), toate realizate din materiale plastice necompostabile, agenții implicați în comercializarea lor fac progrese în ceea ce privește reducerea consumului lor prin înlocuirea acestor produse din plastic de preferat cu alternative reutilizabile și alte materiale precum materialele plastice compostabile, lemnul, hârtia sau cartonul, printre altele.

Ministerul Tranziției Ecologice și Provoacării Demografice monitorizează reducerea consumului acestor produse și, în funcție de rezultate, poate să stabilească în mod regulamentar alte măsuri menite să realizeze o reducere semnificativă, în special stabilirea unui calendar al reducerii.

5. Ministerul Tranziției Ecologice și Provoacării Demografice elaborează un raport cu toate măsurile pe care le-a adoptat în conformitate cu acest articol, îl comunică Comisiei Europene și îl pune la dispoziția publicului.

Articolul 56. *Interzicerea anumitor produse din plastic.*

Se interzice introducerea pe piață a următoarelor produse:

- a) produsele din plastic menționate în partea B a anexei IV;
- b) orice produs din plastic fabricat din material plastic oxodegradabil;
- c) microsfele din plastic adăugate intenționat de mai puțin de 5 milimetri.

În ceea ce privește restricția prevăzută la litera (c), se aplică dispozițiile anexei XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie (Regulamentul REACH).

Articolul 57. *Cerințele de proiectare pentru recipiente din plastic pentru băuturi.*

1. Începând cu 3 iulie 2024, este permisă introducerea pe piață numai a produselor din plastic de unică folosință enumerate în anexa IV partea C, ale căror dopuri sau capace rămân conectate la recipient pe parcursul fazei de utilizare planificate pentru produsul respectiv. În aceste scopuri, capacele și dopurile metalice cu sigilii din plastic nu sunt considerate material plastic.

Se consideră că produsele menționate mai sus respectă dispozițiile acestui alineat dacă sunt fabricate în conformitate cu standardele armonizate adoptate la nivel european în acest scop.

2. Începând cu 1 ianuarie 2025, este permisă introducerea pe piață numai a sticlelor de polietilen tereftalat (denumite în continuare „sticle PET”) indicate în partea E din anexa IV, care conțin cel puțin 25 % plastic reciclat, calculate ca medie a tuturor sticlelor de PET introduse pe piață.

3. Începând cu 1 ianuarie 2030, pot fi introduse pe piață numai sticlele menționate în partea E a anexei IV care conțin cel puțin 30 % plastic reciclat, calculat ca medie a tuturor sticlelor introduse pe piață.

4. Sistemele create pentru a respecta obligațiile stabilite în cadrul răspunderii extinse a producătorului pentru ambalaje și deșeuri de ambalaje stabilesc măsuri pentru a asigura că aceste obiective sunt realizate, facilitând disponibilitatea materialelor în cantitate și de calitate suficiente.

Printre alte măsuri, o parte din PET recuperat ar trebui utilizată pentru fabricarea de PET reciclat, pentru a respecta obiectivele stabilite în prezentul articol și altele care ar putea fi stabilite în elaborarea reglementărilor pentru alte ambalaje.

5. Sticlele de plastic menționate la alineatele (2) și (3) pot conține informații cu privire la procentul de plastic reciclat pe care îl conțin.

6. Comitetul de coordonare a deșeurilor poate aborda, în cadrul grupului de lucru relevant, stabilirea măsurilor necesare pentru atingerea obiectivelor stabilite în prezentul articol și va lua în considerare promovarea dezvoltării unei piețe secundare pentru PET reciclat în Spania.

Articolul 58. *Cerințele privind marcarea anumitor produse din plastic de unică folosință.*

1. Produsele din plastic de unică folosință menționate în partea D a anexei IV care sunt introduse pe piață trebuie să poarte marcaje vizibile, lizibile și indelebile, în conformitate cu specificațiile de marcă armonizate stabilite în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/2151 al Comisiei din 17 decembrie 2020 de stabilire a unor norme referitoare la specificațiile armonizate privind marcarea produselor din plastic de unică folosință indicate în partea D din anexa la Directiva (UE) 2019/904 a Parlamentului

European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului.

Acest marcaj ar trebui să îi informeze pe consumatori cu privire la opțiunile adecvate de gestionare a deșeurilor de produse sau mijloacele de eliminare a deșeurilor care trebuie evitate pentru produsul în cauză, în conformitate cu ierarhia deșeurilor; și cu privire la prezența materialelor plastice din produs și impactul negativ asupra mediului al abandonării gunoiului împrăștiat sau al mijloacelor inadecvate de eliminare a deșeurilor de produs în mediul înconjurător.

2. Dispozițiile prezentului articol referitoare la produsele din tutun se adaugă la cele prevăzute în Decretul regal 579/2017 din 9 iunie.

3. Fără a aduce atingere dispozițiilor stabilite la nivel comunitar, în cazul marcării produselor la culoare certificate în conformitate cu standardul UNE 149002:2019, acest marcaj trebuie să respecte cerințele impuse de prezentul standard.

Articolul 59. *Colectarea separată a sticlelor de plastic.*

1. Următoarele obiective sunt stabilite pentru colectarea separată a produselor din plastic menționate în partea E a anexei IV pentru a le alocă pentru reciclare:

- până cel târziu în 2023, 70 % din greutatea produselor introduse pe piață;
- până cel târziu în 2025, 77 % din greutatea produselor introduse pe piață;
- până cel târziu în 2027, 85 % din greutatea produselor introduse pe piață;
- până cel târziu în 2029, 90 % din greutatea produselor introduse pe piață.

Introducerea pe piață a acestor produse poate fi considerată echivalentă cu cantitatea de deșeuri generate din acestea, inclusiv a celor prezente în gunoiul împrăștiat, în același an.

2. În cazul în care obiectivele stabilite pentru 2023 sau 2027 nu sunt îndeplinite, la nivel național, un sistem de depozitare, rambursare și returnare a acestor ambalaje va fi pus în aplicare pe întreg teritoriul în termen de doi ani pentru a se asigura îndeplinirea obiectivelor pentru 2025 și 2029, în conformitate cu dispozițiile regulamentelor privind ambalajele și deșeurile de ambalaje. Pentru punerea în aplicare a acestor sisteme, pe lângă sticlele din plastic, pot fi incluse și alte ambalaje și deșeuri de ambalaje, astfel încât să se garanteze viabilitatea tehnică, ecologică și economică.

Articolul 60. *Schemele de răspundere extinsă a producătorului.*

1. Guvernul stabilește reglementări pentru schemele de răspundere extinsă a producătorului pentru produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea F a anexei IV. Regimul menționat trebuie stabilit înainte de 1 ianuarie 2025 pentru produsele din plastic de unică folosință, altele decât ambalajele menționate la alineatul (1) partea F și pentru produsele menționate la alineatul (2) punctul 1 și alineatul (2) punctul 2 din partea F, și înainte de 6 ianuarie 2023 pentru restul produselor enumerate la alineatele (1) și (2) punctul 3 din anexa IV.

2. În cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor elaborate pentru produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea F alineatul (1) din anexa IV, pe lângă costurile indicate la articolul 43, producătorii de produse din plastic de unică folosință acoperă, de asemenea, următoarele costuri, în măsura în care nu au fost deja incluse:

- costurile măsurilor de conștientizare menționate la articolul 61;
- costurile colectării deșeurilor de produse aruncate în sistemele publice de colectare, inclusiv infrastructura și funcționarea acesteia, precum și transportul și tratarea ulterioară a deșeurilor și
- costurile de curățare a deversărilor de deșeuri generate de produsele menționate și transportul și tratarea ulterioară a acestora.

3. În legătură cu schemele de răspundere care sunt dezvoltate pentru produsele din plastic enumerate în anexa IV partea F alineatul (2) în conformitate cu titlul IV, producătorii de produse trebuie să suporte cel puțin următoarele costuri:

- costurile măsurilor de conștientizare menționate la articolul 61;
- costurile de curățare a deversărilor de deșeuri generate de respectivele produse, inclusiv curățarea infrastructurilor de salubritate și de epurare, precum și transportul și tratarea ulterioară a acestora și și
- costurile de colectare a datelor și informațiilor, indiferent dacă sunt colectări regulate sau punctuale din cauza deversărilor sporadice sau a gunoiului împrăștiat.

În cazul produselor din tutun, producătorii acestora vor suporta, de asemenea, costurile de colectare a deșeurilor de produse aruncate în sistemele publice de colectare, inclusiv infrastructura și funcționarea acestora, precum și transportul și tratarea ulterioară a deșeurilor. Costurile pot include stabilirea unei infrastructuri specifice pentru colectarea deșeurilor de produse menționate, cum ar fi recipientele adecvate pentru deșeuri în locurile în care este concentrată deversarea acestor deșeuri. De asemenea, acestea pot include costuri asociate cu măsuri pentru dezvoltarea alternativelor și măsuri de prevenire pentru a reduce generarea de deșeuri și a spori valorificarea materialelor acestora.

4. Costurile care trebuie suportate în conformitate cu alineatele (2) și (3) nu trebuie să depășească costurile necesare pentru furnizarea serviciilor menționate într-un mod eficient din punct de vedere economic și trebuie stabilite în mod transparent între

agenții implicați. Costurile generate de curățarea deversărilor de gunoi vor fi limitate la activitățile întreprinse în mod regulat de autoritățile publice sau în numele acestora. Metodologia de calcul va fi dezvoltată în așa fel încât costurile de curățare a deversărilor de gunoi să poată fi stabilite în mod proporțional. Pentru a reduce la minimum costurile administrative, contribuțiile financiare pentru costurile de curățare a depozitelor de deșeuri pot fi determinate prin stabilirea unor sume fixe multianuale adecvate.

5. Prin regulament, guvernul va elabora scheme de răspundere extinsă a producătorului pentru uneltele de pescuit în conformitate cu dispozițiile titlului IV înainte de 1 ianuarie 2025. În regulamentul menționat, se stabilește o rată minimă națională de colectare a deșeurilor de unelte de pescuit care conțin plastic pentru reciclare, precum și măsurile necesare pentru a efectua monitorizarea uneltelor de pescuit cu conținut de plastic introduse pe piață, precum și a deșeurilor colectate. Producătorii de unelte de pescuit trebuie să suporte costurile de colectare separată a deșeurilor de unelte de pescuit care conțin plastic care a fost livrat către instalațiile autorizate pentru colectarea acestora, cum ar fi instalațiile portuare de recepție corespunzătoare în conformitate cu Decretul regal 1381/2002 din 20 decembrie sau alte sisteme echivalente de colectare care sunt în afara domeniului de aplicare al decretului regal menționat anterior, precum și costurile de transport și tratament ulterior, precum și cele de conștientizare, derivate din articolul 61.

Cerințele stabilite în conformitate cu acest alineat completează cerințele aplicabile deșeurilor provenite de la navele de pescuit în temeiul reglementărilor Uniunii Europene și naționale privind instalațiile portuare de recepție.

Articolul 61. Măsurile de conștientizare.

1. Autoritățile competente adoptă măsurile necesare pentru informarea consumatorilor și încurajarea unui comportament responsabil în rândul acestora, în special în rândul tinerilor, pentru a reduce abandonul deșeurilor împrăștiate din produse din plastic de unică folosință enumerate în partea F a anexei IV, precum și pentru produsele de igienă feminină menționate în partea D alineatul (1) a anexei IV.

2. De asemenea, acestea vor adopta măsuri pentru informarea consumatorilor cu privire la produsele din plastic de unică folosință menționate în secțiunea anterioară și utilizatorii de unelte de pescuit care conțin plastic cu privire la următoarele aspecte:

- disponibilitatea alternativelor reutilizabile, a sistemelor de reutilizare și a opțiunilor de gestionare a deșeurilor disponibile pentru aceste produse din plastic de unică folosință și pentru uneltele de pescuit care conțin plastic, precum și cele mai bune practici în gestionarea rațională a deșeurilor aplicate în conformitate cu articolul 7,
- impactul abandonării gunoiului împrăștiat și a altor forme inadecvate de eliminare a deșeurilor de astfel de produse din plastic de unică folosință și unelte de pescuit care conțin plastic în mediul înconjurător și, în special, în mediului marin și
- impactul pe care eliminarea necorespunzătoare a deșeurilor de astfel de produse din plastic de unică folosință îl are asupra sistemului de canalizare.

3. În cadrul adoptării măsurilor de mai sus, va fi posibilă colaborarea cu organizațiile de consumatori și utilizatori.

Articolul 62. Coordonarea măsurilor.

1. Măsurile adoptate în aplicarea acestui titlu fac parte integrantă din programele de măsuri stabilite în conformitate cu reglementările pentru protecția mediului marin, cu reglementările în domeniul apei și cu reglementările privind instalațiile portuare de recepție. Aceste măsuri trebuie să fie în concordanță cu programele și planurile menționate.

2. Măsurile adoptate în aplicarea articolelor 55-60 respectă legislația alimentară a Uniunii Europene pentru a garanta că igiena și siguranța alimentelor nu sunt compromise, promovând utilizarea alternativelor durabile la materialele plastice de unică folosință atunci când este posibil în cazul materialelor destinate să intre în contact cu produsele alimentare.

ANEXA IV

Produse din plastic de unică folosință

- A. Produse din plastic de unică folosință care fac obiectul reducerii:
- 1) pahare pentru băuturi, inclusiv dopuri și capace;
 - 2) recipiente pentru alimente, cum ar fi cutii, cu sau fără capac, utilizate pentru a conține alimente care:
 - a) sunt destinate consumului imediat, la fața locului sau la domiciliu;
 - b) în mod normal, sunt consumate din recipientul în sine;
 - c) sunt gata de consum fără nicio altă preparare, cum ar fi gătitul, fierberea sau încălzirea, inclusiv recipientele pentru alimente folosite pentru alimentele rapide sau alte alimente gata pentru consum imediat, cu excepția recipientelor pentru băuturi, a farfuriilor și a ambalajelor și a hârtiei de ambalaj care conține alimente.
- B. Produse din plastic de unică folosință care fac obiectul restricțiilor de introducere pe piață:
- 1) bețișoare de urechi, cu excepția cazului în care se încadrează în domeniul de aplicare al Decretului regal 1591/2009 din 16 octombrie de reglementare a dispozitivelor medicale;
 - 2) tacâmuri (furculițe, cuțite, linguri, bețișoare);
 - 3) farfurii;
 - 4) paie, cu excepția cazului în care se încadrează în domeniul de aplicare al Decretului regal 1591/2009 din 16 octombrie;
 - 5) agitatoare pentru băuturi;
 - 6) bețe care se atașează baloanelor sau care sprijină baloane, cu excepția baloanelor de uz industrial sau pentru alte utilizări și aplicații profesionale, care nu sunt distribuite consumatorilor, inclusiv mecanismele acestor bețe;
 - 7) recipiente pentru alimentele menționate în partea A alineatul (2) din polistiren expandat;
 - 8) recipiente pentru băuturi fabricate din polistiren expandat, inclusiv dopurile și capacele acestora;
 - 9) pahare pentru băuturi fabricate din polistiren expandat, inclusiv dopurile și capacele acestora;
- C. Produse din plastic de unică folosință supuse cerințelor de proiectare ecologică:
- Recipiente pentru băuturi cu o capacitate de până la trei litri, adică recipiente utilizate pentru a conține lichide, cum ar fi sticlele pentru băuturi, inclusiv capacele și dopurile acestora, și recipientele pentru băuturi compuse inclusiv capacele și dopurile, cu excepția:
- a) recipientelor din sticlă sau metal cu dopuri și capace din plastic;
 - b) recipientelor pentru băuturi destinate și utilizate pentru alimente în scopuri medicale speciale, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind alimentele destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică, alimentele destinate unor scopuri medicale speciale și înlocuitorii unei diete totale pentru controlul greutateii și de abrogare a Directivei 92/52/CEE a Consiliului, a Directivelor 96/8/CE, 1999/21/CE, 2006/125/CE și 2006/141/CE ale Comisiei, a Directivei 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr. 41/2009 și (CE) nr. 953/2009 ale Comisiei care se află în stare lichidă.

- D. Produse din plastic de unică folosință supuse cerințelor de marcare:
- 1) absorbante, tampoane igienice și aplicatoare de tampoane;
 - 2) șervețele umede, și anume șervețele preumezite de îngrijire personală și de uz casnic;
 - 3) produse din tutun cu filtre și filtre comercializate pentru a fi utilizate în combinație cu produse din tutun;
 - 4) pahare pentru băuturi.
- E. Produse din plastic de unică folosință supuse cerințelor de colectare separată și de proiectare ecologică:

Sticle de băuturi cu o capacitate de până la trei litri, inclusiv capacele și dopurile, cu excepția:

- a) sticlele pentru băuturi din sticlă sau din metal, cu dopuri și capace din plastic;
- b) sticlelor de băuturi destinate și utilizate pentru alimentele lichide destinate unor scopuri medicale speciale, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013, care sunt în formă lichidă.

F. Produse din plastic de unică folosință care fac obiectul articolului 60 privind răspunderea extinsă a producătorului și al articolului 61 privind măsurile de conștientizare:

1. produse din plastic de unică folosință care fac obiectul articolului 60 alineatul (2) privind răspunderea extinsă a producătorului:

1) recipiente pentru alimente, cum ar fi cutii, cu sau fără capac, utilizate pentru a conține alimente care:

- a) sunt destinate consumului imediat, la fața locului sau la domiciliu;
- b) în mod normal, acestea sunt consumate din pachetul în sine;
- c) sunt gata de consum fără nicio altă preparare, cum ar fi gătitul, fierberea sau încălzirea, inclusiv recipientele pentru alimente folosite pentru alimentele rapide sau alte alimente gata pentru consum imediat, cu excepția recipientelor pentru băuturi, a farfuriilor și a ambalajelor și a hârtiei de ambalaj care conține alimente.

2) pachete și folii din material flexibil care conțin produse alimentare destinate consumului direct din pachet sau folie fără preparare ulterioară;

3) recipiente de băuturi cu o capacitate de până la trei litri, și anume recipientele utilizate pentru a conține lichide, cum ar fi sticlele pentru băuturi, inclusiv dopurile și capacele și ambalajele de băuturi compozite, inclusiv dopurile și capacele acestora, dar nu și recipientele din sticlă sau metal cu dopuri și capace din plastic;

4) pahare pentru băuturi, inclusiv dopuri și capace;

5) pungi din plastic subțire, astfel cum sunt definite în Decretul regal 293/2018 din 18 mai.

2. Produse din plastic de unică folosință care fac obiectul articolului 60 alineatul (3) privind răspunderea extinsă a producătorului:

- 1) șervețele umede, și anume șervețele preumezite de îngrijire personală și de uz casnic;
- 2) baloane, cu excepția baloanelor de uz industrial sau pentru alte utilizări și aplicații profesionale, care nu sunt distribuite consumatorilor;
- 3) produse din tutun cu filtre și filtre comercializate pentru a fi utilizate în combinație cu produse din tutun;